

صبح دیروز پرواز شماره ۳۷۰۴ با ۶۶ مسافر و خدمه در میان رشته کوه های دنا از رادار خارج شد

سقوط آسمان



۱۹۰ امدادگر هلال احمر در ارتفاعات برقیگر دنا در حال جست و جو برای یافتن ردی از ATR72 و سرنشینان آن هستند

وجود ۴۰ قله مر تفع جست و جو برای یافتن لاشه هواپیما را سخت کرده است

خلبان در آخرین مکالماتش با برج مراقبت هیچ وضع غیر عادی را اعلام نکرده است

با گذشت ساعت ها ، محل دقیق حادثه همچنان نامشخص بود

بازماندگان سرنشینان این هواپیما دیروز با تجمع در فرودگاه مهر آباد از اهمال و کم کاری شرکت آسمان به «شهروند» گفتند

داغی که تمدید می شود

به ماموریت های زیادی می رفت. امروز ساعت ۶ صبح او را راهی کردیم. هنگام رفتن، صورت و پیشانی اش را بوسیدیم. به او گفتیم دخترم مراقب خودت باش، لباس گرم بپوش که سرما نخوری. او هم با خنده مرا بوسید و خدا حافظی کرد. نمی دانستم دارم او را راهی بهشت می کنم. به جز پرسیا، یک دختر بزرگتر دیگر هم دارم. از تمام دنیا تنها همین دو دختر را داشتم که یکی شان را خدا از من گرفت. منتظر بودم پرسیا تماس بگیرد و بگوید رسیده ساعت ۱۰:۳۰ صبح بود که شوهرم از تلویزیون اخبار را شنید. وقتی گفت، شوکه شدم. حتی تصورم را هم نمی کردم که دخترم در آن هواپیما باشد. گفتیم حتما اشتباه شده. تا این که لیست مسافران منتشر شد. با دیدن نام دخترم از حلال رفتیم. دخترم مجرد بود و کارش را خیلی دوست داشت. قبل از آمدن به ماموریت رفته بود. از طرف شرکت هواپیمایی آسمان هم خیلی به سفر رفته بود. برای همین خیالمان راحت بود. اما حالا او دیگر نیست و ما مانده ایم که از چه کسی شاک می کنیم. چه کسی جوابگوست. مسئول مرگ عزیزان ما کیست. به همین راحتی این همه انسان جان خود را از دست دادند. باید به ما بگویند چرا. چرا باید شاهد مرگ عزیزترین افراد زندگیمان باشیم. کسی باید باشد که جواب ما را بدهد.

سوسیمافراهانی | همان غم، همان ماتم، همان اشکها، همان ضجه ها. صحنه های تکراری اما درناک تر از همیشه این بار در مقابل مسجد فرودگاه مهر آباد رقم خورد. خانواده های عزادار و ماتم زده، ناله هایی که از سراسر دلتنگی و غم از دست دادن، سر داده می شود. با فریاد و ضجه، نام عزیزانشان را صدا می زنند. از زمین و زمان شاک می اند. بعضی ها حتی توان راه رفتن هم ندارند. روی زمین نشستند و فریاد می زنند. در عرض چند ثانیه زندگیشان نابود شده و عزیزترین هایشان در دل کوه های یخ زده به سرنوشتی تلخ دچار شده است. جواب می خواهند. از مسئولان، از ماموران، از هر که به این حادثه ربطی دارد، جواب می خواهند. در میانستان حدود ۱۰ زن و مرد جوان هستند که غمیشان خیلی بزرگ است. ۴ نفر از همکاران و دوستان صمیمیشان را از دست داده اند. دوستانی که از یک شرکت کامپیوتری راهی ماموریت شدند. ماموریتی که تنها یک ساعت طول کشید و برای همیشه تمام شد. محمد بزرگ، زهرا ایمانی، رویا داخه و پرسیا سوهانی ۴ دوست و همکار بودند که در ماموریتی ناتمام برای همیشه دوستان و همکارانشان را تنها گذاشتند. حالا همکاران و دوستان این نفر، در بهت و نابوری اشک می ریزند و گاهی فریاد می زنند، اما هیچ کدام از اینها نمی توانند آنها را آرام کنند، حتی صحبت های مسئولان و نمایندگان شرکت هواپیمایی هم نمی تواند دل آنها را آرام کند. مسئولان و نمایندگان هم اشک در چشمانشان حلقه زده و در مقابل این فریادها و ضجه ها، با صدایی بغض آلود سعی در آرام کردن این بازماندگان دارند.

آخرین تماس

با همراه دوستان و بستگانشان آمده اند و منتظر و بال تکلیف ایستاده اند، گرمی می کنند و اطرافیشان آنها را دلداری می دهند. ولی مگر کسی می تواند از درد آنها کم کند. آن قدر ضجه می زنند که اطرافیشان هم دیگر توان دلداری را از دست می دهند و اشک می ریزند. خانواده علی رضا کلهر، غمگین و ماتم زده، حتی نمی دانند باید به کجا بروند و از چه کسی خبر بگیرند. خواهر علی رضا اما امیدوار است. می گوید ممکن است زنده باشند. در حالی که چشمانش از گریه سرازیر است، با این حال سعی می کند نامیدی به دل راه ندهد. او می گوید «برادرم ۳۸ سال سن دارد. او یک دختر ۱۱ ساله و یک دختر ۱۱ ساله دارد. آخرین بار ساعت ۷ صبح با همسرش تماس گرفت و گفت که دارد سوار هواپیما می شود. از همسرش خواسته بود که مراقب خودش باشد. حالا همسرش حتی توان صحبت کردن ندارد. با فاصله بعد از شنیدن این خبر، دو دخترش را به خانه مادرش فرستاده و آن قدر اشک ریخته که توان راه رفتن هم ندارد.»

دوستم یک نخبه بود

یکی از دوستان این ۴ نفر، در حالی که سرنوشت این شرکت هواپیمایی آسمان فریاد می زند و از او می خواهد دوست صمیمی اش را برگرداند، درباره این ماجرای تلخ به خبرنگار «شهروند» می گوید: «ما در یک شرکت کامپیوتری کار می کنیم. هر از گاهی از این ماموریت ها می رفتیم. چند هفته پیش خودم با همین هواپیما و همین شرکت به یاسوج می رفتم. وقتی هواپیما بلند شد، اعلام کردند که در چهار دقیقه شده است. آن قدر ترسیده بودیم که مرگ را جلوی چشمانمان دیدیم. تا خلیان این هواپیما را دوباره به فرودگاه برگرداند، مردم زنده شدیم. شناس آوردیم که سالم ماندیم. حالا دوباره همسان هواپیما را بلند کردند. اصلا در این شرایط جوی هواپیمان نباید بلند می شد. به همین راحتی همکارانمان را از دست دادیم. پرسیا سوهانی از دوستان صمیمی من بود. دیگر هیچ کس نمی تواند دوستم را به من برگرداند. پرسیا یک نخبه بود. کارش در شرکت از همه بهتر بود. در رشته کامپیوتر درس خوانده بود. از همه قطعات کامپیوتر و برنامه های کامپیوتری سردر می آورد. همد و همراز من بود. بهترین دوستم بود. هنوز هم باورم نمی شود.»

احتمال بر خورد در ارتفاعات ۳ هزار متری

حسن مهر علیزاده استاندار اصفهان با اشاره به بدی آبوهوا در محل سقوط هواپیما و نتیجه ناپسندیده این حادثه در گفتگو با خبرنگار «شهروند» توضیح داد: «تاکسون ۲ مرتبه به منطقه هلی کوپتر اعزام شده اما نتوانستند جلو بروند و به عقب برگشتند و اکنون در منطقه حضور دارند تا در صورت بهبود وضع جوی مجددا پرواز کنند. این در حالی است که بر اساس اعلام هواشناسی شرایط جوی نامناسب و بارش های روزهای گذشته و همچنین به هم رسیدن امواج در این منطقه ادامه دارد و از اوایل یکشنبه شب به شدت مه گرفتگی افزوده می شود. همچنین بیش از ۴۰ کوهنورد به محل حادثه اعزام شده اند. اما شرایط جوی بسیار نامساعد است و هر لحظه بر شدت بارش برف افزوده می شود و شدت باد باعث ایجاد کولاک در ارتفاعات این منطقه شده است. همچنین به احتمال فراوان این هواپیما در ارتفاع بالای ۳ هزار متری با ارتفاعات دنا برخورد کرده و این مسأله با توجه به شدت بارش ها و وضع جوی نامناسب عملا دسترسی به آن مکان غیر ممکن است.»

مسافران این هواپیما امیدها را برای یافتن هواپیما و زنده بودن احتمالی تعدادی از مسافران افزایش داد. جلال پور انفر، رئیس مرکز مدیریت حوادث و فوریت های پزشکی کهگیلویه و بویر احمد نخستین کسی بود که این خبر را اعلام کرد. به گفته او این ردیابی از سوی سازمان هواپیمایی کشوری انجام شده بود و بر همین اساس نیروها به محل مورد نظر اعزام شدند. او همچنین درباره مکانیابی تقریبی محل سقوط هواپیما هم گفت: «از طریق GPS محل تقریبی سقوط هواپیما مشخص شده است؛ ولی هنوز چیزی از لاشه هواپیما یا پیکر مسافران پیدا نکرده ایم». اما ساعتی پس از اعلام این خبر در پوروش کریمی، معاون امداد و نجات هلال احمر استان اصفهان از بی نتیجه بودن جست و جوها در محل اعلام شده خبر داد و گفت: «در محلی که اعلام می شد گوشه تلفن همراهی در آن روشن است نیز جست و جو انجام شده اما چیزی در آن جا هم پیدا نشد». در همین حال مسئولان هلال احمر از احتمال فرارگیری لاشه های هواپیما حاد دیده در نزدیکی روستایی به نام کهنگان خبر دادند. چرا که به گفته برخی مردم محلی حوالی ساعت ۹ صبح صدای انفجار مهیبی در ارتفاعات نزدیک این روستا شنیده شده است. به گفته ساکنان این روستا صدای برخورد هواپیما و پیکر مسافران آن در تلاش اند. هلال احمر، اورژانس، پلیس و همه نهادهای مربوطه در منطقه حضور دارند و جست و جوها همچنان ادامه دارد.

دخترم را بوسیدم

او را راهی بهشت کردم

در میان جمعیت زن و مرد میانسانی نیز گوشه ای نشستند و اشک می ریزند. زن چادر به سر دارد و گاهی به نقطه ای خیره می شود و گاهی هم بلند بلند گریه می کند. هر از گاهی هم به سراغ نماینده شرکت هواپیمایی آسمان می رفت و با گریه می گوید دخترم را به من برگردانید، من منتظر پیام او هستم که به من بگوید، مامان من رسیدم. او مادر پرسیا سوهانی است. این زن درباره دخترش به «شهروند» می گوید: «دخترم تنها ۳۱ سال داشت. همیشه سرش به کتاب و کارش گرم بود. هوش بسیار بالایی داشت. برای همین از طرف شرکتی که در آن مشغول کار بود،

مسافران این هواپیما امیدها را برای یافتن هواپیما و زنده بودن احتمالی تعدادی از مسافران افزایش داد. جلال پور انفر، رئیس مرکز مدیریت حوادث و فوریت های پزشکی کهگیلویه و بویر احمد نخستین کسی بود که این خبر را اعلام کرد. به گفته او این ردیابی از سوی سازمان هواپیمایی کشوری انجام شده بود و بر همین اساس نیروها به محل مورد نظر اعزام شدند. او همچنین درباره مکانیابی تقریبی محل سقوط هواپیما هم گفت: «از طریق GPS محل تقریبی سقوط هواپیما مشخص شده است؛ ولی هنوز چیزی از لاشه هواپیما یا پیکر مسافران پیدا نکرده ایم». اما ساعتی پس از اعلام این خبر در پوروش کریمی، معاون امداد و نجات هلال احمر استان اصفهان از بی نتیجه بودن جست و جوها در محل اعلام شده خبر داد و گفت: «در محلی که اعلام می شد گوشه تلفن همراهی در آن روشن است نیز جست و جو انجام شده اما چیزی در آن جا هم پیدا نشد». در همین حال مسئولان هلال احمر از احتمال فرارگیری لاشه های هواپیما حاد دیده در نزدیکی روستایی به نام کهنگان خبر دادند. چرا که به گفته برخی مردم محلی حوالی ساعت ۹ صبح صدای انفجار مهیبی در ارتفاعات نزدیک این روستا شنیده شده است. به گفته ساکنان این روستا صدای برخورد هواپیما و پیکر مسافران آن در تلاش اند. هلال احمر، اورژانس، پلیس و همه نهادهای مربوطه در منطقه حضور دارند و جست و جوها همچنان ادامه دارد.

حضور هزاران نفر از مردم محلی در عملیات جست و جو

در حالی که نیروهای امدادی از روی زمین مشغول ردیابی محل حادثه بودند، سبکتالی از تلفن همراه یکی

مسافران این هواپیما امیدها را برای یافتن هواپیما و زنده بودن احتمالی تعدادی از مسافران افزایش داد. جلال پور انفر، رئیس مرکز مدیریت حوادث و فوریت های پزشکی کهگیلویه و بویر احمد نخستین کسی بود که این خبر را اعلام کرد. به گفته او این ردیابی از سوی سازمان هواپیمایی کشوری انجام شده بود و بر همین اساس نیروها به محل مورد نظر اعزام شدند. او همچنین درباره مکانیابی تقریبی محل سقوط هواپیما هم گفت: «از طریق GPS محل تقریبی سقوط هواپیما مشخص شده است؛ ولی هنوز چیزی از لاشه هواپیما یا پیکر مسافران پیدا نکرده ایم». اما ساعتی پس از اعلام این خبر در پوروش کریمی، معاون امداد و نجات هلال احمر استان اصفهان از بی نتیجه بودن جست و جوها در محل اعلام شده خبر داد و گفت: «در محلی که اعلام می شد گوشه تلفن همراهی در آن روشن است نیز جست و جو انجام شده اما چیزی در آن جا هم پیدا نشد». در همین حال مسئولان هلال احمر از احتمال فرارگیری لاشه های هواپیما حاد دیده در نزدیکی روستایی به نام کهنگان خبر دادند. چرا که به گفته برخی مردم محلی حوالی ساعت ۹ صبح صدای انفجار مهیبی در ارتفاعات نزدیک این روستا شنیده شده است. به گفته ساکنان این روستا صدای برخورد هواپیما و پیکر مسافران آن در تلاش اند. هلال احمر، اورژانس، پلیس و همه نهادهای مربوطه در منطقه حضور دارند و جست و جوها همچنان ادامه دارد.

اطلاعات سر به مهر جعبه سیاه

نمی توان درباره چرایی سقوط هواپیما اظهار نظر کرد. علت این حادثه هنوز مشخص نیست. این جمله آشنا و تکراری بر اساس روال معمول مسئولان هواپیمایی

در ۲ دهه گذشته پروازهای ناامنی در کشور داشتیم که ۱۶ مورد آن از مرگبارترین سانحه های هوایی بوده است. **۱۹ مرداد سال ۹۲** یک فروند هواپیما آنتونوف-۱۴ که به ایران ۱۴۰ نفر مشهور بود، با ۴۸ مسافر و خدمه از تهران به مقصد طیس از فرودگاه مهر آباد بلند شد و چند دقیقه پس از بلند شدن از پلاند در پلوار شیشه مینا واقع در غرب تهران سقوط کرد. در این حادثه ۳۸ نفر کشته و ۱۰ نفر زخمی شدند. این هواپیما متعلق به شرکت سپاهان ایر (هواپیمایی هسا) بود. ۷۸ نفر از ۱۰۵ مسافر پوینتگ ۷۲۷ متعلق به شرکت ایران ایر هم که از تهران به سمت ارومیه در حرکت بود در **تاریخ ۱۹ دی ماه سال ۸۹** سرنوشتشان با مرگ گره خورد و حدود ساعت ۱۹:۴۵ در نزدیکی ارومیه جان خود را از دست دادند.



پروازهای ناقص ۳ دهه گذشته

تهران سقوط کرد. در **۲۲ بهمن ماه سال ۸۰** هم هواپیما توپولف-۱۵۴ شرکت ایران ایر تور در نزدیکی خرم آباد با کوه برخورد کرد و بیش از ۱۱۰ نفر از مسافران کشته شدند. در تاریخ **۲۳ اسفند سال ۷۵** هم یک فروند هواپیمای سی-۱۲۰ متعلق به نیروی هوایی ارتش جمهوری اسلامی ایران که از دزفول عازم مشهد بود در کوه شیر باد نیشابور سقوط کرد و بیش از ۸۰ سرنشین آن کشته شدند. هواپیمای فوکر ۲۸ شرکت هواپیمایی آسمان به شماره ثبت EP-PAV در ساعت ۲۲:۵۵:۳۰ چهارشنبه، **۸ بهمن ماه سال ۷۳** هم با شماره پرواز ۷۴۶ از اصفهان به مقصد مهر آباد پرواز کرد، اما دقایقی بعد از اتمام آن با برج مراقبت پرواز قطع شد و سازمان هواپیمایی کشوری روز بعد اعلام کرد که هواپیما پر از ارتفاعات کرکس اصفهان سقوط کرده و ۶۶ سرنشین آن کشته شده اند. **۲۱ بهمن سال ۷۱** هم هواپیما توپولف-۱۵۴ شرکت ایران ایر تور با یک هواپیمای سوخو-۲۴ متعلق به نهاجر در نزدیکی تهران تصادف کرد و در جریان آن ۱۳۴ نفر کشته شدند.

و با ۱۴۸ مسافر دچار حادثه شد که ۲۸ نفر از آنان کشته شدند. در **۵ اسفند ماه سال ۸۵**، سقوط بالگرد هوانیروز ارتش منجر به مرگ ۱۴ تن شد. در ششم آذر ماه همین سال هم یک فروند هواپیما آنتونوف ۷۴ متعلق به سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در فرودگاه مهر آباد سقوط کرد و در جریان آن ۲۶ نفر کشته و ۲ نفر زخمی شدند. در **۱۹ دی ماه سال ۸۴** یک هواپیمای فالکن ۲۰ متعلق به سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در شمال غرب ایران سقوط کرد و منجر به مرگ دست کم ۱۱ تن از سرنشینان هواپیما و مقامات ارشد سپاه از جمله احمد کاظمی، فرمانده نیروی زمینی سپاه پاسداران انقلاب شد. تاریخ **۱۵ آذر ماه سال ۸۴** اما حادثه تلخ دیگری رخ داد که تلخی آن همچنان در کام خبرنگاران احساس می شود: در این روز یک فروند هواپیمای سی-۱۳۰ ارتش ایران که حاوی خبرنگاران و پرسنل ارتش بود، بر روی منطقه ای مسکونی در

راست و دم و چرخ هواپیما جدا شد و ۴۲ تن از مسافران به بیمارستان منتقل شدند. در **۲۴ تیر ماه سال ۸۸** هم برای ایرانیان روز درناکی بود: در این روز هواپیمای مسافربری توپولف تی-۱۵۴ متعلق به شرکت هواپیمایی کاسپین که عازم ارمنستان بود، دقایقی پس از بلند شدن از فرودگاه امام خمینی تهران در ۱۲ کیلومتری جنوب قزوین بین منطقه فارسین و جنت آباد در بخش مرکزی قزوین سقوط کرد و متأسفانه تمامی ۱۶۸ مسافر و خدمه این هواپیما کشته شدند. سقوط هواپیمای پوینتگ ۱۷۳۷ ایرانی در اجازه شرکت هواپیمایی آیتکا ایر قریزستان هم در **۲ شهریور ماه ۸۷** نیز منجر به مرگ ۷۰ نفر از ۹۰ مسافر این هواپیما شد. در **۱۰ شهریور ماه سال ۸۵** نیز تاریخ سقوط هواپیمای توپولف-۱۵۴ شرکت ایران ایر تور در فرودگاه مشهد است، هواپیمایی که در مسیر بندرعباس-مشهد در حال حرکت بود